

Høgskulen
på Vestlandet

BACHELOROPPGAVE

Effekten av koronavirus restriksjoner for nye studenter i høyere utdanning

The effect of coronavirus restrictions for new students in higher education

Sophie Valland Skrede

Kandidatnummer - 212

Sosiologi -Ungdomssosiologi SO590

Fakultet for økonomi og samfunnsvitenskap (FØS)

/Høgskulen på Vestlandet

Veileder: Tuba Ardic

Innleveringsdato: 25.05.2021

Jeg bekrefter at arbeidet er selvstendig utarbeidet, og at referanser/kildehenvisninger til alle kilder som er brukt i arbeidet er oppgitt, jf. Forskrift om studium og eksamen ved Høgskulen på Vestlandet, § 12-1.

Sammendrag

Overgangen fra fysisk oppmøte til sosial isolering og Zoom undervisning har påvirket studentenes læring under Korona pandemien. Den raske teknologiske omstillingen utdanningsinstitusjonene leverte under koronapandemien, var avgjørende for å muliggjøre progresjon, og har samtidig utfordret undervisere sin metodikk og studenters læringsmuligheter. En viktig del av dannelsen for nye akademikere, er sosial omgang. Studentene som sitter alene på sine hybler, har under Korona pandemien minskede muligheter for dannelse av nye, egne sosiale nettverk. Den akademiske progresjon og modenhet kan som en konsekvens for denne studentgruppen ha fått et svakere utviklingsgrunnlag. I denne oppgaven undersøker jeg ved hjelp av kvalitative dybdeintervjuer og observasjon koblet til funn fra større nasjonale undersøkelser, hvordan studentene ble påvirket av den raske omstillingen og diskuterer med utgangspunkt i studentenes opplevelser hvilke mulige utfall det kan medføre.

Summary

The transition from physical attendance to social isolation and Zoom teaching has affected the students' learning during the Corona pandemic. The rapid technological change that the educational institutions delivered during the corona pandemic has been crucial to enable progression, and has at the same time challenged teachers' methodology and students' learning opportunities. An important part of the formation for new academics is social interaction. During the Corona pandemic, students sitting alone in their dormitories have reduced opportunities for forming new, own social networks. As a consequence of this student group, academic progression and maturity may have had a weaker basis for development. In this thesis, I investigate with the help of qualitative in-depth interviews and observation linked to findings from major national surveys, how the students were influenced by the rapid transition and discuss on the basis of the students' experiences what possible outcomes it might entail.

Forord

Jeg vil først og fremst takke min veileder, Tuba Ardic, for gode innspill og forslag til oppgaven. Min mor vil jeg også gi en ekstra takk til som har støttet meg igjennom hele studieperioden og pandemien noe jeg er utrolig takknemmelighet for. Jeg vil så takke min kollokviegruppe som har vært en god hjelp igjennom årene i Sogndal. Jeg er veldig glad for all støtte fra medstudenter og venner som har vært i samme båt gjennom lange timer med lesing og diskutering av kompliserte teorier, til gode samtaler og middager i kantinen. Jeg vil også gi en siste takk til en av mine forelesere, Roger Ivan Hestholm, som har fått meg til å fundere mye gjennom disse årene. Han har hjulpet meg med å dra på utveksling til Australia og har latt meg bidra aktivt som studentassistent og bedre nye studenters sosiale liv under Korona pandemien.

Innholdsfortegnelse

Summary	1
Forord	2
1.0 Innledning og bakgrunn for valg av tema	3
1.1 Oppgavens oppbygning.....	4
2.0 Problemstilling og avgrensninger.....	4
3.0 Begrepsavklaringer.....	5
3.1 Korona pandemien	5
3.2 Det digitale verktøyet Zoom	6
3.3 Sosial kompetanse.....	6
3.4 Dannelse i det akademiske liv.....	6
4.0 Valg av metode.....	7
4.1 Bakgrunn for valg	7
4.2 Validitet og reliabilitet	8
4.3 Etisk perspektiv.....	8
4.4 Intervju.....	8
4.5 Ikke-deltakende observatør	9
5.0 Sosiologisk tilnærming.....	9
5.1 Emilie Durkheim og senmodernitetens felle.....	10
5.3 Ulrich Beck og risikosamfunnet.....	10
5.4 Erving Goffmann og teaterscenen.....	11
6.0 Drøfting	11

6.1 Mindre samhandling på campus svekker betydningen av studiene	11
6.2 Studenter i dag diskuterer mindre	12
6.3 Zoom er som et akvarium uten fisk	14
6.5 Studentene er mer sosiale men mindre sammen	16
7.0 Konklusjon	17
8.0 Referanseliste	18
8.1 Vedlegg	20
Vedlegg 1	20
Vedlegg 2	22

1.0 Innledning og bakgrunn for valg av tema

Covid-19 viruset, heretter kalt Korona pandemien, ble påvist i Norge 26. februar 2020. (Helsenorge, 2020) I kjølvannet av Korona pandemien har de sosiale institusjonene i Norge blitt sterkt påvirket. Utdanningsinstitusjoner har blitt stengt for fysisk oppmøte og har vist en rask omstillingsevne til digital undervisning. I lengre perioder av 2020 og inngangen av 2021, har studenter blitt forhindret fra sosial omgang ved pålegg og anbefalinger fra regjeringen. Hverdagslige handlinger som å dra til sin faste krok på biblioteket, møte medstudenter i kantinen eller samle vennene sine på en fest har ikke vært mulig.

Organisering og implementering av læringspraksiser i pandemien har satt store krav til undervisere og studenter. Majoriteten av nye studenter har vokst opp med kommunikasjon via digitale verktøy, mens foreleserne de møter i høyere utdanning, har tilpasset undervisningen i anledning av pandemien for å følge retningslinjene. Jeg lurer på hvordan dette påvirker læringsrommet.

Tall fra levekårsundersøkelsen i 2016 viser at ungdom i alderen 16-24 år er den aldersgruppen med mest vennekontakt, målt både på hyppighet i fysiske møter, og på kommunikasjon via telefon og gjennom andre medium (SSB, 2016). I dag er høy teknologisk kompetanse essensielt for å fungere som student i høyere utdanning og de nye studentene har vokst opp med bruk av teknologisk fasiliterede sosiale nettverk. Jeg lurer derfor på om studentene som allerede bruker teknologi som plattform for sosialisering er i stand til å danne nye sterke sosiale bånd på campus når de ikke får bli kjent fysisk.

En viktig del av studenters liv på campus er sosialiseringen og dialogen som foregår utenfor undervisningsrommet. Når kunnskap skal internaliseres, er dialog viktig for at studentene skal bli mer raffinerte i sin argumentasjon, mer kritiske og modne. Studentene er sårbare før de har kommet inn i det akademiske miljøet på campus, når den vanlige sosialiseringen ikke har kunnet finne sted, hvordan har det påvirket studenters mulighet for akademiske dannelse i korona året.

1.1 Oppgavens oppbygning

Først vil jeg begynne med å avgrense og konkretisere hva jeg vil undersøke i denne oppgaven. Før hoveddelen greier jeg ut om metodebruk, definerer hoved-begrep og hvilke teoretiske innganger som er hensiktsmessige for å danne en sosiologisk ramme for diskusjonen.

Jeg drøfter i hoveddelen hvordan første års studentenes minkede sosiale campus- erfaring vil kunne føre til et svekkede sosiale bånd. Deretter ser jeg nærmere på om studenter i dag diskuterer mindre og hvorfor det kan være problematisk. Jeg vil så gå inn på det digitale klasserommet i lys av mine observasjoner og drøfte hvordan undervisningen og læring har blitt påvirket av teknologibruk. Samtidig vil jeg undersøke om teknologibruk kan gjøre studenter mer sårbare alene. Til slutt vil jeg belyse hvilke konsekvenser manglende sosialisering på campus kan medføre i forhold til akademisk dannelse.

2.0 Problemstilling og avgrensninger

I denne oppgaven vil jeg fokusere på studentene som ikke fikk feire russetid eller fullføre en fadderuke med sine medstudenter, ofte omtalt som generasjon Z. Jeg har valgt å ikke sette en klar avgrensning til alder, da alle som begynner på sitt første studieår under Korona pandemien også trolig kan sies å ha blitt påvirket av de samme kreftene.

Det som er spesielt med nye studenter i dag er deres forståelse av den digitale verden og deres forhold til teknologi fra tidlig alder. Til tross for deres høye teknologiske kompetanse er det flere som er bekymret når det kommer til endret sosialisering på campus under Korona.

Problemstillingen jeg skal svare på i denne oppgaven har jeg på bakgrunn av dette formulert slik:

«Hvordan har korona pandemien påvirket det sosiale og akademiske liv til første års studentene i høyere utdanning?»

Unge voksne i dag har en lettere overgang til digitale klasserom, men studenters progresjon avhenger av flere faktorer som bygging av nye sterke sosiale bånd og fagforståelse. Dette oppnås ikke kun gjennom passiv deltakelse i undervisning. Flere faktorer som debattering, prøving og feiling innad i et akademisk miljø og en generell skapelse av ontologisk sikkerhet bidrar til dannelsen av en akademisk kompetent student. For å gripe tak i utfordringen ved akademisk dannelse under korona pandemien, vil jeg fokusere på nye studenter i høyere utdanning.

I år har det kommet flere og ferske undersøkelser om studentenes hverdag under pandemien. Jeg vil sammenligne mine intervjuer og observasjoner med noen av disse rapportene, fordi det er interessant å få direkte svar og se om de korrelerer. Zoom har i store deler av de nye studentenes studieår hittil blitt brukt av forelesere så jeg har valgt å fokusere på dette digitale rommet siden de fleste høyere utdanningsinstitusjoner har anvendt det som «digitalforelesningssal».

3.0 Begrepsavklaringer

For å sikre en felles forståelse av de mest brukte begrepene vil jeg begynne med en begrepsavklaring. Begrep som gjentar seg i denne oppgaven er Korona pandemien som setter premisene for studentenes situasjon. Det digitale verktøyet zoom har muliggjort undervisning og jeg velger å forklare det da dette digitale klasserommet er hovedverktøyet for undervisning. Sosial kompetanse er en av faktorene for et optimalt studieliv på campus og danner grunnlag for det neste begrepet jeg vil gå inn på som er akademiske dannelse.

3.1 Korona pandemien

Det moderne samfunnet har gjort oss mer sårbare for pandemier. En pandemi er et sykdomsutbrudd som rammer svært mange mennesker og sprer seg over store deler av verden. Begrepet brukes hovedsakelig om infeksjonssykdommer. Det er gjennom historien beskrevet en rekke pandemier av ulikt omfang, alvorlighetsgrad og varighet (FHI, 2018). Pandemier er samtidig ikke bare et sykdomsfremkallende virus eller bakterie som sprer seg i stort omfang og som mennesker blir syke og kanskje dør av. De er sosiale, kulturelle, økonomiske og politiske. Pandemier berører nesten alle sider av samfunnet og av menneskers liv og gjør oss sårbare. Sårbarheten til samfunnet er avhengig av en rekke ting som økonomi, kvalitet på institusjoner,

kultur og samfunnets oppbygning. Høy inntekt og økonomisk vekst er en buffer i krisetider, og bidrar til å dempe omfanget av en katastrofe. I tillegg er demokratiske styresystemer og godt fungerende institusjoner med på å redusere sårbarheten.

3.2 Det digitale verktøyet Zoom

ZOOM er en amerikansk videotjenesteløsning som er utviklet for næringslivet. Tjenesten har hatt en markant økning i antall brukere etter Covid-19 utbruddet. ZOOM har etter hvert blitt godt utbredt i norsk næringsliv, og benyttes også av norske høyskoler og universiteter (Standard Norge, 2020).

3.3 Sosial kompetanse

Når mennesker skal etablere og vedlikeholde personlige relasjoner, stiller dette krav til oss. Vi må kunne omgås andre, ta initiativ og gi respons på andres initiativ. Disse egenskapene kaller vi sosial kompetanse. "Sosial kompetanse er relativt stabile kjennetegn i form av kunnskap, ferdigheter og holdninger som gjør det mulig å etablere og vedlikeholde sosiale relasjoner. Den fører til en realistisk oppfatning av egen kompetanse, er en forutsetning for sosial mestring, og for å oppnå sosial akseptering eller etablere nære og personlige vennskap" (Ogden, 2009, p. 207). For å skape og vedlikeholde relasjoner trenger vi sosial kompetanse. Det kan se ut som om samfunnsutviklingen fører til et stadig større behov for sosial kompetanse. Mindre er gitt, vi må selv bygge opp våre sosiale nettverk.

3.4 Dannelse i det akademiske liv

«Dannelse er evnen til å se seg selv som medlem av et større fellesskap, lokalt, nasjonalt og globalt, og erkjennelsen av at ens egne krefter og talenter står i tjeneste for et større, felles gode» (UHR, 2011, s.9). Når kunnskap og kompetanse skal internaliseres, er det som ikke står i pensum sentralt. Tradisjonelle kjennetegn i den akademiske dannelsen er kritisk refleksjon, innsikt i vitenskapelig eller kunstnerisk tenkemåte, erkjennelseslære, fordypning, saklighet og etisk kompetanse. Utdanningsloven sitt uttrykk om dannelse lyder slik: «§1-1. Formålet med universiteter og høyskoler Universiteter og høyskoler skal B) bidra til et høyt kompetansenivå i samfunnet, gjennom dialog, dannelse og personlig utvikling for den enkelte» (Aune, et.al, 2020, s.13).

Fri fordypning og fri refleksjon er en forutsetning for dannelse (UHR, 2011, s. 33). Dette inkluderer evnen til å beherske utfordringer knyttet til internett og virtuell kommunikasjon ved fravær av mellommenneskelige relasjoner. Samhandling mellom lærer og student og mellom studenter må finne sted for at dannelse skal finne sted og kan ha ulike former: veiledning, skriftlig diskusjon i ulike kanaler og muntlig diskusjon (UHR, 2011, s. 37).

Digital læring svekker utviklingen av mellommenneskelige relasjoner som er en bærebjelke i all dannelse (UHR, 2011, s. 22).

Jeg skal i neste del av oppgaven forklare hvordan jeg har gått frem metodisk.

4.0 Valg av metode

I dette kapittelet skal jeg greie ut om de ulike fremgangsmåtene og metodene jeg har tatt i bruk. Jeg har kombinert intervju, ikke-deltakende observasjon og sett på viktige poeng fra disse undersøkelsene både i syn av klassiske sosiologiske teorier og nye publiserte rapporter.

Den første rapporten oppgaven refererer til er studentenes helse og trivselsundersøkelse (SHoT), fra 2021 som belyser hvordan trivsel og helse har vært det siste året for studentene. Den andre rapporten er Studiebarometeret sin rapport fra 2020 som undersøker hvordan studentene opplever studiekvaliteten og hvordan koronasituasjonen har påvirket studentlivet deres. Teoretikerne som brukes i oppgaven er Durkheim, Beck og Goffmann.

4.1 Bakgrunn for valg

Jeg har valgt en kvalitativ tilnærming for å besvare problemstillingen. Kvalitativ forskning peker på situasjoner og hendelser som bygger på individuell tolking av resultater (Olsson & Storensen, 2003, s.82). Metodikken hører innunder casestudie og følger et induktivt spor der jeg tar utgangspunkt i oppdagelser fra virkeligheten (Olsson & Storensen, 2003, s.37).

Oppgaven min er derfor en kvalitativ case studie med semistrukturerte intervju av fem første års studenter i høyere utdanning, to eldre studenter og en foreleser fra høyere utdanning. Intervjuene er kombinert med rollen som ikke-deltakende observatør av et emnefag. Jeg deltok under deres digitale undervisning ved bruk av det digitale verktøyet Zoom.

4.2 Validitet og reliabilitet

Reliabilitet og validitet dreier seg om undersøkelsens troverdighet, altså om man kan ha tillit til resultatene (Gerness, 2004, s.114). Jeg har styrket troverdigheten ved å kombinere ulike metoder gjennom såkalt triangulering (Gerness, 2004, s.114). Resultatene fra min undersøkelse viser en høy korrelasjon i kombinasjonen med de ulike rapportene jeg har sammenlignet informasjonsinnsamlingen min med i denne oppgaven. Jeg til tross for det bare deltatt i et emne over en kort periode, noe som er viktig å nevne og intervjuet relativt få studenter fra samme sted. Min informasjonsinnsamling blir derfor påvirket av dette.

En feilkilde til mitt arbeid kan være at informantene har tolket spørsmålene jeg stiller ulikt, da jeg la opp intervjuet til å være mer som en samtale. En annen feilkilde kan være at svarene i denne subjektive forskningen blir preget av meg som forsker. En tredje feilkilde er at resultatene kunne vært annerledes om jeg hadde intervjuet flere intervjupersoner. En siste feilkilde kan være at jeg ikke har erfaring med å holde intervjuer. Jeg kan også ha risikert å legge ord i munnen på intervjupersonene uten å selv legge merke til det.

4.3 Etisk perspektiv

Etikk handler om hva du bør eller kan gjøre (Froberg & Gulbrandsen, s.17). Konfidensialitet og taushetsplikt er informert om før intervjuene for å skape en sikkerhet for informantene som var med i undersøkelsen, slik at uvedkommende ikke skal kunne få fatt i innsamlet materiale (Olsson & Storensen, 2003, s.82). Jeg informerte også om NSD sine retningslinjer og Anonymitet. Anonymitet foreligger når datamaterialet er anonymisert og verken forskeren eller uvedkommende kan identifisere enkeltpersoner. Videre informerte jeg om at samtykke kan trekkes tilbake når som helst. Deretter forklarte jeg at deres svar vil bli brukt i min oppgave dersom det var relevant og at alle kan få tilgang på den. Jeg har ikke samlet inn data som kan identifisere informantene mine og heller ikke tatt opp samtalen.

4.4 Intervju

For å få et innblikk i studentenes univers tok jeg i bruk semistrukturerte intervju. Jeg har gjennomført åtte intervjuer der jeg har brukt en intervjuguide. Fem av intervjuobjektene var nye studenter som studerte for første gang mellom 20-23 år og to studenter som var i aldersgruppen 45-55. Den siste informanten var en foreleser fra høyere utdanning.

Spørsmålene hadde lav grad av strukturering slik at informantene kunne tolke mer fritt (Dalland, 2018, s. 52-54). Samtalen ble derfor mer som en naturlig dialog. Jeg har prøvd å la informantene snakke fritt med så lite påvirkning fra meg som mulig, men samtidig ført samtalen inn på mine fokuserte temaer. Gjennom en induktiv tilnærming gikk jeg inn i intervjuet med et åpent sinn (Dalland, 2018, s.52-54). Fordelen med en kvalitativ forskningsmetode er at man gir intervjupersonen en mulighet til å utdype sine meninger. Man får også mulighet til å stille oppfølgingsspørsmål underveis (Dalland, 2018, s.52-54).

4.5 Ikke-deltakende observatør

Gjennom direkte observasjon av forelesninger på zoom fikk jeg et klart bilde av hvordan den digitale undervisningen fungerte. Rollen innebar at jeg kun observerte uten å involvere meg i samhandlingen selv (Dalland, 2018, s.87-89). Jeg kunne også se timene om igjen siden de ble tatt opp. På denne måten fikk jeg oppleve hvordan dynamikken i timen var og skape et bilde av hvordan det var å være student i det digitale rommet. Jeg lagde meg et observasjonsskjema med kategorier slik at det var lett for meg som observatør å kartlegge repetitiv eller avvikende atferd og dermed foreta registreringer (Dalland, 2018, s.87-89). For å sikre at ingen iscenesatt seg selv hadde jeg av kamera.

5.0 Sosiologisk tilnærming

I denne delen av oppgaven skal jeg gjøre rede for det teoretiske grunnlaget jeg har valgt for å svare på problemstillingen min. Jeg ser mine intervjuer og observasjoner i lys av Ulrich Becks teori om risikosamfunnet (1997;1997), Durkheim sitt syn på senmoderniteten (Schiefløe, 2006) og Erving Goffmann sine teorier om iscenesettelse (Goffmann, 1992). Teoretikerne stiller spørsmål ved menneskers atferd i et samfunn som er i endring. De vil derfor kunne bidra med ulike sosiologiske perspektiv for å belyse de store virkningene en pandemi har på studentene sin hverdag.

Korona pandemien verden opplever skaper en ny og ukjent situasjon, det er derfor ikke så mye forskning å kunne bygge direkte videre på. Jeg har derfor valgt å ta utgangspunkt i nye rapporter som belyser studentenes situasjon i forhold til tidligere år og kombinere mine oppdagelser med deres.

5.1 Emile Durkheim og senmodernitetens felle

Mennesket er et sosialt vesen, og vårt behov for felleskap og tilhørighet gjør oss avhengige av hverandre. Emile Durkheim mente samhold og integrasjon hadde en gunstig innvirkning på mennesker. Dannelsen av nye sosiale bånd knyttet til lærings situasjoner er viktig i følge Durkheim da utdanning og yrkesopplæring foregår utenfor familien.

For å dekke våre sosiale behov er vi avhengige av å skape relasjoner til andre. Felleskap og tilhørighet var beskyttende faktor for mennesker mens ensomhet og meningsløshet i tilværelsen øker menneskets tilbøyelighet til å ta sitt eget liv ifølge Durkheim (Schieffloe, 2006). Han påpekte også trekk med samfunnsutviklingen som kan lede til denne meningsløsheten. Han mente at storfamilien ga menneskene større grad av sosial integrasjon, og at dette var positivt for følelsen av felleskap, tilhørighet og mindre ensomhet. En var alltid omgitt av familiemedlemmer som kunne støtte og hjelpe i forskjellige situasjoner (Schieffloe, 2006).

5.3 Ulrich Beck og risikosamfunnet

I følge Ulrich Beck er risikosamfunnet en ny og egen epoke i det moderne samfunnet. Det postmoderne samfunn bringer med seg nye risikoer som hovedsakelig er produkter av vitenskap og teknologi (Beck et al., 1997, s.15-13). Jeg vil nå redegjøre for hvorfor risikobegrepet er et viktig begrep i forhold til koronapandemien. Risikobegrepet er primært knyttet til et negativt utfall som en trussel, fare eller skade, noe som alltid har eksistert. Det som har forandret seg i det postmoderne samfunnet er hvilke farer, samt vurderingen av risiko og hvordan man forholder seg til dette (Trondsen & Tjora, 2012). «Risiko vil videre forstått som politisk og moralsk konstruert, og det belyses hvordan systemer for kunnskap, makt og kontroll bidrar til å organisere, overvåke og disiplinere individer, sosiale grupper og institusjoner» (Trondsen & Tjora, 2012, s.121). Utviklingen av det teknisk-vitenskapelige overskygger gevinsten man oppnådde i det industrielle samfunn, og bivirkningene av det nye moderne samfunnet som vokser frem, kan bli den nye normalen (Beck et al., 1997). Slike bivirkninger kan man knytte til koronapandemien. Den sosiale distanseringen og slutten på håndhilsning kan være en bivirkning som blir den nye normalen etter pandemien er over. «Forvandlingen av sivilisatoriske trusler mot naturen til sosiale, økonomiske og politiske systemtrusler er den virkelige utfordringen i dag og i fremtiden, og det som rettferdiggjør betegnelsen risikosamfunn» (Beck et al., 1997, s.7).

5.4 Erving Goffmann og teaterscenen

I følge Erving Goffmann kan nye situasjoner med ukjente folk forstås som en scene der vi konstant er «front stage». Hans dramaturgiske metafor på samfunnsliv kan skissere hvordan vi utspiller våre roller i hverdagen. Samtidig er backstage i følge Goffmann et sted med trygge omgivelser, der man kan trekke seg tilbake og er frigjort for andre sine blikk og vurdering (Goffmann, 1992). Inntrykkskontroll er noe vi gjør naturlig uten å tenke over det i følge Goffmann. Mennesker jobber for å påvirke synet andre har av oss og en situasjon vi står i sammen (Goffmann, 1992, s.13).

Goffmann betrakter kommunikasjon både i snever og vid forstand -der den snevre inkluderer det uttrykket en person gir gjennom ord eller symboler. På den andre siden har du uttrykket en person avgir som er kommunikasjon i en videre forstand. Det er altså hva andre oppfatter som karakteristiske for den som handler. Goffmann sin teori om front stage og backstage griper godt om utfordringene som oppstår ved bruk av verktøyet Zoom (Goffmann, 1992, s.12).

6.0 Drøfting

I denne oppgaven undersøker jeg følger av Korona pandemien for første års studenter i høyere utdanning. Jeg fokuserer på betydningen av manglende sosial omgang, kompetanse og erfaring innen academia har for studentenes akademiske dannelse i pandemien. Jeg stiller spørsmål ved sårbarheten til studentene som en følge av det teknologiske samfunnet vi lever i og som er forsterket av pandemien. Kan det å ikke møte klassekamerater fysisk ha en betydning for studentenes sosiale kompetanse?

Med utgangspunkt i problemstillingen «Hvordan har korona pandemien påvirket det sosiale og akademiske liv til første års studentene i høyere utdanning?» vil jeg nå knytte viktige poeng til intervjuene og rollen som ikke-deltakende observatør og koble de sammen med eksisterende litteratur.

6.1 Mindre samhandling på campus svekker betydningen av studiene

Alle informantene var enige i at overgangen til digital undervisning var demotiverende. Flere nevnte at å møte nye folk, få nye inntrykk og personlig utvikling var det som motiverte de som studenter. Ifølge Studentenes helse- og trivselsundersøkelse (SHoT) føler studentene på mindre trygghet i år. Rapporten fra studiebarometeret viser at 44 % savner ofte/svært ofte noen å være sammen med, 24 % føler seg ofte/svært utenfor, mens 37 % føler seg ofte/svært ofte isolert

(Sivertsen, 2021, s.3). Dette kan prege deres modenhet, der de får mindre diskusjon og sosial interaksjon i hverdagen sin. Majoriteten av første års studentene kan derfor sies å være mer sårbare på grunn av mangel både på sosial omgang og erfaring innen akademia.

Informasjonen samlet inn i denne studien viser at studenter er mer alene under Korona pandemien enn tidligere studenter har vært. Samtidig holder informantene kontakten med kollokviegruppen og noen klassekamerater over mobilen. Forskjellen på en relasjon som hovedsakelig skjer digitalt og de relasjonene som er fysisk er interessant å se nærmere på.

Å møte medstudenter innebærer å få bekreftelser og trene på å bli utfordret. Å kjenne seg som en del av studentflokkene er viktig for dannelsen av sterke sosiale relasjoner og akademisk deltakelse utover oppsatt undervisningstid. Denne deltakelsen kan være avgjørende når studentene skal tørre å utfordre det bestående og være i dannelsen av å bli en akademiker.

Beck mener utdannelsens organisering (institusjonelle rammer, eksamenssystem, faglig innhold, leseplaner) og betydning (meningen individer forbinder med utdanning) har løsrevet seg og selvstendigjort seg fra hverandre (Beck, 1997). Under intervjuene, kom dette skillet tydelig frem hos studentene. Studentenes hverdag fungerer i henhold til organisering fordi de får undervisning og får ta eksamen, men savner klassen sin og kjenner dermed på en minsket betydning ved utdanningen. Betydningen av utdanningen kan gi seg uttrykk i form av en akademisk dannelse som internaliseres i studieløpet og som trolig svekkes på grunn av isoleringen de har opplevd det siste året. Jeg vil komme nærmere inn på dette i løpet av den videre drøftingen.

6.2 Studenter i dag diskuterer mindre

Nye studenter kjenner vanligvis få andre og har et ønske om å passe inn sosialt. De fikk ikke anledning til å bli kjent fysisk og de organiserte møtene som Zoom undervisningstimer og oppsatte kollokviegrupper har vært primærkilden for sosial omgang med nye medstudenter i perioden. Undervisningstimene jeg observerte var preget av lite student deltakelse både muntlig og skriftlig. De fleste hadde kameraet av, slik at jeg bare kunne se navnene deres. Hvis foreleseren stilte et spørsmål var det enten de samme som svarte på det eller en lang pause før foreleser måtte gå videre uten respons. Det var også i underkant av halvparten som deltok i de timene jeg observerte i forhold til de 95 studentene som tok emnet. Dette kan skyldes at timene ble tatt opp noe som gjør at studentene kunne se opptakene når de ønsket det selv. Jeg følte derfor på et tidlig metningspunkt som observatør.

Flere faktorer kan være med på å påvirke studentenes aktivitet. En faktor er å være ny og ikke føle seg så bekvem med å snakke når de ikke kjenner klassen sin like godt som de ellers ville gjort. Gjennom å fjerne seg fra naturlig, fysisk interaksjon risikerer vi å skape svake bånd med mennesker som er fjerne, både i avstand og livssituasjon, på bekostning av sterke bånd utviklet gjennom delte erfaringer og felles utfordringer med naboer og venner som er samtidige og geografisk nære (Turkle, 2011). Studentene som er i fokus i denne oppgaven, har ikke fått anledning til å skape sterke bånd på campus og vil derfor kunne ha utfordringer med å ta ordet og utfordre i undervisningen.

En annen inngang er Goffman som omtaler behovet for å etablere kollektive normer. Når studentene som er nye for hverandre og underviser, viser en felles passiv atferd, kan vi forstå dette som at studentene etablerer en ny kollektiv norm der de tar rollen som en passiv deltaker (Goffman, 1991). Informantene beskrev at de følte seg mindre bekvem med å snakke i Zoom-klasserommet. Det å synliggjøre seg som en meningsbærer vil være å ta en større sosial risiko enn det ville vært før Korona pandemien fordi man ikke ser andres reaksjoner på ens argumentasjon. Når man ikke kan se reaksjon eller hvem man snakker til er trolig terskelen høyere for å ta ordet og en annen rolle enn passiv deltaker.

En interessant faktor i forhold til studentenes aktivitet i undervisningen, er forelesernes atferd. Det digitale rom er nytt og ukjent, foreleserne har hatt lite tid til å bli trygge i bruken av dette rommet. Det blir derfor vanskelig for de nye studentene å bli kjent med klassekamerater på en naturlig måte. Læring av undervisningen kan også svekkes da det er vanskelig å utføre diskusjoner med kvalitet på grunn av begrensninger skapt av barrieren kommunikasjon via Zoom skaper. Både nye studenter og underviser som ikke er kjent med klassen sin, kan oppleve de svarte skjermene som demotiverende. Nesten ingen av informantene kjente til foreleseren sin, noe som også kan ha en innvirkning på studenters deltakelse. Et flertall av informantene mente at foreleseren ikke engasjerte eller motiverte til diskusjoner over Zoom. Foreleseren jeg intervjuet ville spare studentene for enda mer stress og oppfordret dermed ikke til diskusjon, men heller å delta hvis de ble stilt et spørsmål. Ved bruk av Zoom som beskrevet, blir det å ta en aktiv rolle derfor vanskeliggjort. Resultatet er ubalansert, underviseren savner respons og refleksjon på sin kunnskapsdeling, studentene savner trygghet og endring i kommunikasjonsmetodikk fra undervisere. (flyttet fra innledningen). Skillet mellom utdanningens organisering og betydning som løftes frem av Beck, blir utfordret når organiseringen gjennom forelesernes undervisning via Zoom påvirker studentenes atferd ved at denne pasifiseres. Når studentene ikke har alternative rom for meningsbryting og heller ikke diskuterer i undervisningsrommet kan dette påvirke utdanningens betydning for studentene.

Når studenter opplever en nedgang i sosial interaksjon, vil den erfaringen de går glipp av, kunne resultere i sosial usikkerhet og utrygghet. Studentene som opplever mangel på fellesskap og tilhørighet kan belyses ved hjelp av Durkheim som mente at samhold og integrasjon hadde en gunstig innvirkning på mennesker og at dannelse av sosiale bånd knyttet til læringssituasjoner er viktig (Schieffloe, 2006).

Sosial kompetanse er viktig for dannelsen av en trygg, lærende, debatterende student og derfor viktig for betydningen av utdanning. Jeg har nå vist at det under pandemien har vært vanskelig for de nye studentene å skape tette bånd med andre studenter og man kan derfor si at forutsetningene for akademiske dannelse har blitt svekket. Lite aktiv deltakelse kan på denne måten sies å påvirke graden av akademisk dannelse for førsteårsstudentene fordi undervisningen foregår via Zoom.

6.3 Zoom er som et akvarium uten fisk

«Zoom er som et akvarium uten fisk» hevdet en foreleser jeg intervjuet. Siden midten av mars hadde alle studentene jeg intervjuet fått beskjed om at deres forelesninger ble digitale og via verktøyet Zoom, noe som gjorde det vanskelig å opprettholde forhold til både foreleser og klassekamerater. Studentene jeg intervjuet hevdet derfor at engasjementet deres ble svekket. I studiebarometeret sin rapport oppgir halvparten av studentene at mer enn 80 % av forelesningene har vært digitale siden august 2020 (Øygarden, 2020, s.20). Alle informantene uttrykte i intervjuene en samsvarende oppfatning av Zoom timene. Flertallet av informantene mente at de jobbet mindre med skole og hadde vansker med å konsentrere seg. To av informantene brukte ordet «selvstudie» når de beskrev situasjonen sin på studiet. I følge SHoT undersøkelsen vurderer 7 av 10 studenter den digitale undervisningen som dårligere eller mye dårligere sammenlignet med tradisjonell undervisning (Sivertsen, 2021, s. 3).

samtidig viser studiebarometeret sin rapport at studentene er ikke blitt mer sårbare som en følge av det teknologiserte samfunnet, derimot viser studien at sårbarheten oppstår når det er teknologien alene som knytter individet til de høyere utdanningsinstitusjonene.

Informantene jeg snakket med føler på en utrygghet når de er på Zoom, noe som kanskje kan ha noe med det digitale rommet å gjøre. Spesielt de nye studentene som deltar i store klasser der undervisningen har blitt tatt opp, opplevde en utilfredshet når det kom til å kommunisere slik som man ellers gjør i et fysisk klasserom. De nye studentene er kjent med

nettkommunikasjon fra sin oppvekst og tidligere skolering. En kunne derfor ha forventet høyere aktiv deltakelse digitalt enn informasjonsinnhenting min viser. I følge Erving Goffmann kan nye situasjoner med ukjente folk forstås som en scene der vi konstant er «front stage». Hans dramaturgiske metafor på samfunnsnivå kan skissere hvordan vi utspiller våre roller i hverdagen. Samtidig er backstage i følge Goffmann et sted med trygge omgivelser, der man kan trekke seg tilbake og er frigjort for andre sine blikk og vurdering (Goffmann, 1992). Her utfordrer Zoom-verktøyet de trygge omgivelsene. Hvis studentene har på kamera, blir de hele tiden eksponert for andre sin analyse og vurdering fra et stort og ukjent publikum. Slik eksponering gjør oss mer selvkritiske og detaljbevisste (Aalen, 2015). Når vi mister de ikke-verbale ledetrådene, kan det tenkes at vi blir mer bevisste de viktige ledetrådene vi har igjen. Derfor er vi særlig oppmerksom på oss selv på den minste detalj, både i bilder og tekst (Aalen, 2015). Av informantene var det bare en som hadde et egnet sted å arbeide på hjemme. «Hjemmet er et sted for fritid, ikke en arena for å studere på» sa en av studentene under intervjuet. Når man blander den private sfæren med undervisning kan det kanskje også oppleves som unaturlig.

Flere av informantene mente det var både lettere og at terskelen for å delta muntlig var lavere i et fysisk klasserom. Ifølge professor Scott Debb ved Norfolk State University kommer begrensninger skapt av kommunikasjon via Zoom mye av at kroppsspråket forsvinner i videomøter og at vi derfor bruker mer energi på å tolke kroppsspråket (Lindsøe, 2021) i tillegg kommer følelsen av å bli sett på, og samtidig se seg selv.

Ut ifra Goffmann's teori kan vi si at studentenes hjem under Korona pandemien er gjort om til en slags front stage og ikke lenger en trygg omgivelse. Inntrykkskontroll er noe vi gjør naturlig uten å tenke over det ifølge Goffmann. Bildet på skjermen er ofte nøye gjennomtenkt og endret. Samtidig kan vi forestille oss at vi vurderer andre fra et skjermet backstage dersom kameraet er av, fordi vi kan observere uten å selv bli observert.

Goffmann sin teori hevder at backstage er et trygt rom, en privat sfære der vi ikke behøver å forholde oss til noen andre. Det er her vi skal kunne planlegge hvordan vi skal spille ut statusen vår på best mulig måte i front stage. Det er også her vi øver på å kontrollere inntrykkene andre skal kunne få av oss i front stage (Goffmann, 1992).

Når studentene møtes på Zoom, kan vi derfor si at deres trygge rom blir forstyrret og studentene kan derfor oppleve en nedgang i sosial interaksjon på grunn av sosial usikkerhet knyttet til dette.

Jeg har nå vist en kobling mellom bruken av Zoom som digitalt verktøy og studentenes sosiale usikkerhet ved hjelp av Goffmann sin teori om front stage og backstage.

Det ser ikke ut til at studentene klarer å danne nye sterke bånd når de ikke blir kjent fysisk, men heller kan det virke som om studentgruppen individualiseres fremfor å sosialiseres. Sosialisering via digitale verktøy alene kan derfor ikke erstatte fysisk omgang i forhold til akademisk dannelse. Studentene er unge, og sannsynligvis trenger ungdom de fremdeles å trene kognitive evner og følelshåndtering på tradisjonelt vis, akkurat som tidligere generasjoner (Turkle, 2011). En kan derfor spørre seg om studenter som ikke utfordrer og trener sin sosiale kompetanse, vil kunne oppleve langtidskonsekvenser relatert til personlig utvikling og mestring, samt evne til å knytte og vedlikeholde relasjoner i den fysiske konteksten.

6.5 Studentene er mer sosiale men mindre sammen

Flere av informantene jeg intervjuet hadde følt seg ensomme da undervisningen ble heldigital, noe som påvirker studiehverdagen og livskvaliteten deres. 8 av 10 studenter oppgir manglende kontakt med medstudenter og mindre engasjerende forelesninger som de viktigste utfordringene (Sivertsen, 2021, s. 3). 50 prosent av de spurte studentene i studiebarometeret sine funn svarer at de føler seg mer ensomme (Øygarden, 2020, s.6). Teknologien har samtidig skapt muligheter i Korona pandemien slik at undervisningen har kunnet bestå, men har som vist, sine begrensninger. Følelser som kommuniseres nonverbalt, begrenses av en skjerm, samtidig som analysen av kommunikasjonen i mindre grad reflekteres tilbake til avsender om det er foreleser eller student. På tross av studentenes teknologiske trygghet, forsterkes den sosiale usikkerheten når teknologien er den eneste kilden til kunnskapsdeling og sosial omgang.

Når jeg sammenlikner hva min undersøkelse viser, med Studiebarometeret sine funn, ser vi at studenter føler de ikke trenger å dra på campus så ofte, de opplever en større ro over livet sitt og mindre prestasjonspress. Det er med andre ord også positive aspekter ved sosial isolasjon. Teknologi hjelper mennesker å holde kontakt når de er skilt av tid og rom. Mer uheldige konsekvenser, og langt mer usynlige, kan være mental frakopling og manglende tilstedeværelse, samt truet intimitet i tradisjonelt samvær.

Studentenes opplevelse av ensomhet kan knyttes til dette. Som tidligere vist utfordres meningsbrytingen av usikkerhet knyttet til front stage og back stage.

Mine intervjuer og observasjoner viser også at studentene er i en slags «ventemodus» til livet begynner igjen. Det er mulig at dette ventemoduset nettopp er et eksempel på en mental frakopling og at dette forsterkes ved utfordringene knyttet til læringssituasjonen. Dette

forsterker inntrykket av at studentene kan få en svekket modningsprosess som normalt ville skjedd i aktiv, fysisk meningsbrytning med forelesere og medstudenter.

Majoriteten av de voksne studentene jeg observerte på Zoom, deltok mer aktivt enn øvrige studenter. De voksne studentene viser en praksis som mulig kan knyttes til at de har forstått verdien av aktiv deltakelse i undervisning og dermed kan få økt grad av læring. Det er interessant å finne denne koblingen mellom voksne nye studenters adferd og unge nye studenters adferd. Manglende sosialisering på campus og teknologisk basert undervisning, ser ut til å ha påvirket disse i ulik grad. Dette uventede funnet understøtter mitt argument i forhold til svekket akademisk dannelse for de nye studentene og nyanserer det til å muligens gjelde yngre studenter mer spesifikt.

7.0 Konklusjon

Denne oppgaven har belyst hvorfor et sosialt og akademisk felleskap er viktig for studenters fremtid. Selv om studentene tar eksamen og viser til en teknisk progresjon, har Korona pandemien påvirket studentene og ført til en økt sosial usikkerhet og ensomhet. Når studentene ikke får møtes fysisk verken på campus eller i klasserommet fører det til svekkede sosiale bånd mellom studentene og et svekket læringsgrunnlag for studentene. Selv om utdanningsinstitusjonene har gjort en formidabel innsats og klart å omstille seg til digital undervisning, har jeg nå vist at det er en ubalanse i møte mellom underviser og studenter. Når underviseren viser usikkerhet i forhold til involvering samtidig som studentene har svake sosiale bånd ser vi en sosial utrygghet som forsterkes. Studentene diskuterer mindre aktivt i undervisningssammenheng og de danner en kollektiv norm med stille deltakelse. Aktiv deltakelse i undervisning og på campus er en forutsetning for akademisk dannelse og det er mulig å påstå at dette svekker den akademiske dannelse for studentene under Korona pandemien. Når studentene kun møtes gjennom teknologibruk og derfor er mindre aktive, har jeg også vist gjennom Goffman sin teori om frontstage og backstage at studentene individualiseres fremfor å sosialiseres. Denne individualiseringen peker igjen i retning av en svekket akademisk dannelse av studentene i Korona pandemien. En interessant observasjon er at selv om mange rapporterer ensomhet og dette kan kobles til økt usikkerhet og minsket grad av aktiv deltakelse, har ikke de voksne nye studentene i denne oppgaven vist en like høy grad av passivitet som de unge studentene. Bildet er derfor noe nyansert. Jeg kan med dette hevde at Korona pandemien har påvirket det sosiale og akademiske liv til første års studentene i høyere

utdanning gjennom deres minskede mulighet for dannelse av sosiale nettverk og at dette spesielt har påvirket de unge studentenes akademiske dannelse i perioden.

Om dette vil påvirke de i fremtiden er usikkert men bevissthet rundt akademisk dannelse og en sterkere kobling mellom utdanningsorganiserings og betydning er viktig.

Forslag til videre forskning kan være å se på temaet internasjonalt og undersøke forskjellen mellom voksne og unge nye studenter mer nærmere.

8.0 Referanseliste

Aalen, I. (2015). *sosiale medier*.

Bergen: Fagbokforlaget.

Beck, U. (1997). *Risikosamfundet: på vej mod en ny modernitet*.

København: Hans Reizel.

Beck, U., Nielsen, T. H., & Eriksen, A. (1997). *Risiko og frihet*.

Bergen-Sandviken: Fagbokforl.

Dalland, O. (2018). *Metode og oppgaveskriving* (6.utg.).

Oslo: Gyldendal Norsk Forlag AS.

Folkehelseinstituttet. (2018, 13. april). *Hva er en pandemi*. Hentet fra:

<https://www.fhi.no/sv/influenza/influensapandemier/hva-er-en-pandemi/>

Gernes, T. (2004). *Hvordan kan du vite om noe er sant?*. Oslo: Capelen Akademiske Forlag.

Goffman, E. (1992). *Vårt rollespill til daglig*.

Oslo: Pax forlag.

Aune, H. Et al. (2020, 13. Februar). *Ny lov om universiteter og høyskoler* (NOU 2020:3).

Hentet fra:

<https://www.regjeringen.no/contentassets/65a475004027495a8009b359e253b19e/no/pdfs/nou202020200003000dddpdfs.pdf>

Schiefloe P.M. (2006): *mennesker og samfunn*.

Fagbokforlaget

Sivertsen, B. (2021,). *Studentenes Helse -og trivselsundersøkelse* (SHoT tilleggundersøkelse 2021). Hentet fra:

<https://sioshotstorage.blob.core.windows.net/shot2018/SHOT2021.pdf>

Standard Norge. (2021, 22. mars). *Digitale klasserom på ZOOM*. Hentet fra:

<https://www.standard.no/kurs-og-arrangementer/digitale-klasserom-pa-zoom>

Statistisk sentralbyrå. (2016). *Sosial kontakt, leveårsundersøkelsen, 2015*. Hentet fra:

<https://www.ssb.no/sosiale-forhold-og-kriminalitet/statistikker/soskon/hvert-3-aar/2016-06-24>

Thompson, J, W. (1921). The Aftermath of the Black Death and the Aftermath of the Great War. *American Journal of Sociology Vol, 26, (No. 5)* pp. 565- 572. Hentet fra:

<https://www.jstor.org/stable/2764425>

Trondsen, M., & Tjora, A. (2012). *Risikofokus på barn med psykisk syke foreldre*. Tjora (Red.), *Helsesosiologi: Analyser av helse, sykdom og behandling*, 117-133.

Turkle, S. (2011). *Alone Together. Why we expect more from technology and less from each other*.

New York: Basic Books. (gap. 8-14, 145 sider).

Universitets- og høskolerådet. (2011, 01.september). *Dannelsesaspekter i utdanning*. (UHR 2011) Hentet fra:

https://www.uhr.no/_f/p1/iebabb879-62ba-41c0-bb7a-2e89717edce2/dannelsesrapportendelig.pdf?fbclid=IwAR0gbqh_FD5-xuKFuI_2UvIpaVchybBRWPwt0HxQFS5VIBZtWCjvM9y_gA8

Ogden, T. (2009). *Sosial kompetanse og problematferd i skolen*.

Oslo: Gyldendal akademisk

Olsson, H. & Storesen, S. (2003). *Forsknings prosessen*. Gyldendal Norsk Forlag.

Øygarden, F. K. (24.09.2020). *Studiebarometeret for fagskolestudenter 2020: hovedtendenser* (NOKUT Rapport 5-2020). Hentet fra:

https://www.nokut.no/globalassets/studiebarometeret/2020/fagskole/studiebarometeret-for-fagskoler-2020_hovedtendenser_5-2020.pdf

8.1 Vedlegg

Vedlegg 1

Intervjuguide

1.0 Formål og generell informasjon til informant

- Takk for at du stiller.
- Bacheloppøpgaven jeg skriver handler om hvordan studentenes studieliv ble påvirket av korona.
- Formålet med intervjuet er en dypere forståelse for hvordan du som student/underviser har opplevd læringssituasjonen når den er internettbasert.
- Jeg vil kombinere ulike metodikker for datainnsamling til oppgaven, dette er en av metodikkene.
- Du blir anonymisert.

2.0 Selve intervjuet

2.1 Bakgrunnsinformasjon

- Hvilke studie går du på? Er dette ditt første studieår?
- Alder
- Kjønn

- Har du deltatt på digital undervisning?

2.2 Innledning

- Hvordan jobber du med skole? -gruppe, hjemme, alene
- Har du komnt godt i gang med faget? Har du fått noen venner på studiet?

2.3 Før kunnskap

- Hva er foreleserens rolle i forhold til din motivasjon?
- Hva må forberedes til en digital undervisningstime?
- Er denne forberedelsen annerledes i et fysisk klasserom?
- Har du kunnskap om denne formen for undervisning -fått opplæring i digitale ferdigheter?

2.4 I timen

- Hvor aktiv er du i timen?
- Hvordan syns du læringen til forskjell fra fysisk undervisning er?
- Har du på kamera?
- Er dynamikken i klassen endret fra fysisk til digital?

2.5 Etter timen

- Hvor mye tid bruker du på skole i snitt ila en uke?
- Bruker du mer tid etter skole etter en fysisk eller digital undervisningstime?
- Deltar du i en kollokvi gruppe? -hvordan møtes dere -digitalt/fysisk

2.6 Generelt

- Beskriv en god zoom forelesning:
- Beskriv en dårlig:
- Hva har bidratt til at du har fortsatt som student under pandemien?
- Kjenner du noen som har falt fra -vet du årsaken?

3.0 Avslutning:

- Er det noe mer du vil si om dette?

- Meg: oppsummere
- Hva jeg syns var interessant ...

- Takke for praten

Vedlegg 2

Observasjonsskjema

Uke:	14		14
Dato:	06.04.2021	Dato:	08.04.2021
Antall deltakere:	8	Antall deltakere:	40
Har på kamera:	6	Har på kamera:	3
Deltar i chat:	0	Deltar i chat:	3
Deltar muntlig:	2	Deltar muntlig:	5
Uventet funn:		Uventet funn:	
Bare voksne, få deltok		De eldste er aktive	

Uke:	15		15
Dato:	12.04.2021	Dato:	13.04.2021
Antall deltakere:	41	Antall deltakere:	28
Har på kamera:	2	Har på kamera:	2
Deltar i chat:	6	Deltar i chat:	7
Deltar muntlig:	6	Deltar muntlig:	2
Uventet funn:		Uventet funn:	ingen breakout rooms

	15		15
Dato:	15.04.2021	Dato:	16.04.2021
Antall deltakere:	20	Antall deltakere:	39
Har på kamera:	2	Har på kamera:	3
Deltar i chat:	0	Deltar i chat:	2

Deltar muntlig: 3	Deltar muntlig: 4
Uventet funn:	Uventet funn:

Uke: 16
Dato: 19.04.2021
Antall deltakere: 24
Har på kamera: 3
Deltar i chat: 4
Deltar muntlig: 5
Uventet funn:

Høgskulen på Vestlandet

Bacheloroppgave i sosiologi

SO590-O-2021-VÅR-FLOWassign

Predefinert informasjon

Startdato:	11-05-2021 00:00	Termin:	2021 VÅR
Sluttdato:	25-05-2021 14:00	Vurderingsform:	Norsk 6-trinns skala (A-F)
Eksamensform:	Bacheloroppgåve i sosiologi		
SIS-kode:	203 SO590 2 O 2021 VÅR		
Intern sensor:	(Anonymisert)		

Deltaker

Kandidatnr.:	212
---------------------	-----

Informasjon fra deltaker

Antall ord *:	7078
----------------------	------

Egenerklæring *: Ja

Jeg bekrefter at jeg har registrert oppgavetittelen på norsk og engelsk i StudentWeb og vet at denne vil stå på vitnemålet mitt *:

Jeg godkjenner autalen om publisering av bacheloroppgaven min *

Ja

Er bacheloroppgaven skrevet som del av et større forskningsprosjekt ved HVL? *

Nei

Er bacheloroppgaven skrevet ved bedrift/virksomhet i næringsliv eller offentlig sektor? *

Nei